

CYKL | CHODZĘ DO KINA
GRUPA WIEKOWA | PRZEDSZKOLE

ANALIZA PSYCHOLOGICZNA

opracowanie: Edyta Omelianiuk

FILM | „Mama Mu wraca do domu”, reż. Ch. Ryltenius

Mama Mu to wyjątkowa krowa spragniona nowych wrażeń i doświadczeń. Zamiast spokojnego, monotonnego życia na farmie chciałaby czegoś więcej. Każdy dzień urozmaica sobie oryginalnymi pomysłami – udaje drzewo, pływa, nurkuje, a nawet jeździ na deskorolce. Najwierniejszym towarzyszem małych przygód bohaterki jest Pan Wrona – stały lokator farmy, domator z natury. Spokojne życie mieszkańców burzy pojawienie się Bocianki, która swoimi opowieściami o dalekich podróżach wprowadza bohaterów w refleksję na temat ich dotychczasowego życia w zagrodzie. Dla Mamy Mu to doskonała okazja, aby wyruszyć w podróż pełną przygód, o której zawsze marzyła. Opuszcza więc farmę i swojego przyjaciela w poszukiwaniu lepszego jutra. Czy znajdzie je podczas swojej wędrówki? Kto i co jej w tym pomoże? Odpowiedź często znajduje się we własnym sercu...

TEMATY DO OMÓWIENIA

Film stwarza okazję do omówienia z uczniami 3 tematów:

- Dom i jego rola.
- Podróżowanie jako rozwój.
- Dojrzała przyjaźń.

Dom i jego rola

Słowo „dom” kojarzy się przede wszystkim z przyjemnymi i ciepłymi emocjami. To nie tylko konstrukcja stanowiąca surowy wytwór zbudowany z drewna czy cegieł. Dom wykracza poza swoje materialne ograniczenia wraz z obecnością osób i doświadczeń, które go tworzą. Stanowi fundament życia, w którym się wychowujemy, żyjemy i przeżywamy wiele szczęśliwych chwil. To miejsce schronienia, przyjazne i gościnne, pełne ciepła i bliskości. Zagroda, w której żyją bohaterowie opowieści, to przestrzeń, w której mogą być sobą, cieszyć się swoją codzienną obecnością, dzielić się radościami i pomagać sobie nawzajem. Życie na farmie jest uporządkowane, przewidywalne, a dzięki temu spokojne i bezpieczne. W hierarchii potrzeb to właśnie poczucie bezpieczeństwa, które daje także przynależność do danego miejsca i jego społecznego kontekstu, jest elementarnym segmentem w procesie samorozwoju. To dzięki niemu możemy dążyć do zaspokojenia wyższych potrzeb i celów. Dlatego Bocianka chciałaby, podobnie jak inni,

mieć jedno miejsce na ziemi, które określałoby jej dom, w rozumieniu bezpiecznej i niezmiennej przystani, do której zawsze można wrócić. Brakuje jej też poczucia przynależności do innych, a przyjaźń Krowy i Pana Wrony daje jej szansę nawiązania głębszych relacji, których brakuje w jej codziennym, wędrownym życiu. Ciemny mroczny las, w którym Mama Mu zgubiła się podczas podróży, utożsamia niebezpieczeństwo i zagrożenie, które może nieść ze sobą życie. Krowa uświadamia sobie, że to właśnie zagroda jest dla niej prawdziwym azylem, do którego może wrócić, by poczuć się znowu bezpiecznie. Dom jest bardzo ważną wartością i miejscem, z którym jesteśmy silnie związani emocjonalnie. Dlatego Krowa, decydując się na podróż, odczuwa smutek i żal, zostawiając farmę wraz ze wszystkimi jej elementami, które tworzyły to miejsce: ludźmi, innymi zwierzętami, a przede wszystkim oddanym przyjacielem.

Zarówno główna bohaterka, jak i jej nowa przyjaciółka – Bocianka szukają swojego miejsca na ziemi i są przekonane, że odnajdą je poza tym, co już znają. Konfrontacja swoich przekonań i wyobrażeń z rzeczywistością odkrywa, że dom wcale nie ma uniwersalnej przestrzeni, a dla każdego może znaczyć coś innego. Bocianka, chcąc zamienić swoje „gniazdo” na stały dom, odnajduje wiele przeszkód, które uniemożliwiają jej pozostanie na farmie. Głośne odgłosy koguta, perspektywa zimy i powolna towarzysza podróży uzmysławiają jej, że jednak najbardziej ceni swoją niezależność, niezmienny dotąd sposób życia, a domem jest dla niej cały świat. Poszukiwanie własnego miejsca przez bohaterów jest niezwykle ważnym elementem w budowaniu ich tożsamości osobistej i prowadzi do dalszego konstruowania przekonań wokół tego, kim są, jak działa świat i gdzie konkretnie się w nim znajdują.

Pytania: Czym jest dom dla głównych bohaterów i jak się w nim czują? Dlaczego Bocianka chciała zamieszkać na farmie? Co sprawiło, że Mama Mu nie chciała kontynuować podróży? Co oznacza zdanie: „Wszędzie dobrze, ale w domu najlepiej”? Dlaczego tęskni się za domem po długiej nieobecności?

Podróżowanie jako rozwój

Podróż sama w sobie jest doskonałą okazją do refleksji na temat własnej strefy komfortu i jej przekraczania. Przestrzeń znanych nawyków, przyzwyczajzeń i spraw codziennych zapewnia mieszkańcom farmy poczucie bezpieczeństwa, spokój i harmonię. W tutejszej społeczności dni wyglądają podobnie, a każdy mieszkaniec ma swoje określone role. Jednak pozostawanie w obszarze znanym i niezmiennym buduje poczucie stagnacji i braku rozwoju. Ciekawość poznawcza głównej bohaterki filmu pozwala jej na spostrzeganie wszelkich okoliczności do wyjścia poza znane doświadczenia i emocje, w poszukiwaniu czegoś nowego i lepszego. Robi to zarówno podczas swoich małych podróży poza zagrodę, jak również udając się z Bocianką w długą podróż w poszukiwaniu swojego miejsca. Dzięki podejmowaniu nowych wyzwań Krowa uczy się pływać i nurkować, co określa ją jako jedyną i wyjątkową w swoim rodzaju. Wędrując lasem i podziwiając płynącą rzekę, może podziwiać piękno przyrody i eksplorować to, co dotąd było jej nieznaną. Poznaje także nową przyjaciółkę, od której czerpie inspiracje i pomysły. Podróżowanie daje jej więc okazję do rozwijania wiedzy, umiejętności, poznawania nowych miejsc, osób i poszerzania sposobu myślenia o świecie i o samej sobie.

Dla bohaterów opowieści podróż nie jest jedynie zmianą położenia, przejściem z jednego punktu do drugiego, lecz przede wszystkim okazją do refleksji na temat tego, czego właściwie potrzebują. Nieokiełznana i głodna przygód Mama Mu, snując marzenia o wielkich podróżach, dowiaduje się, że tak naprawdę najlepiej czuje się tam, gdzie jest od zawsze, a szczęście jest bliżej, niż mogłoby się wydawać. Upewnia się, że najważniejszą wartością stanowi dla niej miejsce dobrze znane i przyjaciele, z którymi żyje od dawna. Wybierając się w podróż, dowiaduje się jak piękny jest świat, a celem nie jest samo dojście do konkretnego miejsca, a znalezienie odpowiedzi na ważne pytanie.

Pytania: Co daje bohaterom podróżowanie? Czego uczą podróże? Czy każdy musi lubić podróżować?

Dojrzała przyjaźń

Wątek przyjaźni w filmie jest silnie zarysowany w relacji głównych bohaterów – Mamy Mu i Pana Wrony. Od samego początku jesteśmy świadkami, jak towarzyszą sobie w codziennym życiu na farmie. Ich przyjaźń wystawiona jest na próbę w momencie pojawienia się Bocianki, która swoimi opowieściami o wielkim świecie ujmuje za serce głodną przygód Krowę. Nowe przyjaciółki zaczynają spędzać ze sobą czas, zostawiając przy tym Pana Wronę na uboczu. Świadomość, że ukochana przyjaciółka ma bliskie relacje z

kimś innym, wywołuje u niego smutek i złość. Jego postrzeganie przyjaźni wynika z charakterystycznego dla okresu dzieciństwa egocentryzmu, poczucia zagrożenia i lęku przed odrzuceniem. Aby zapobiec utracie przyjaciółki, Pan Wrona stara się zrobić wszystko, by zatrzymać Mamę Mu przy sobie. Własnymi siłami buduje prawdziwy park wodny, przynosi prezent i otacza przyjaciółkę troską. Pomimo kipiącej zazdrości przyjmuje Bociankę pod swój dach, ale z determinacją próbuje pozbyć się jej z otoczenia. Dopiero w momencie, gdy Pan Wrona dostrzega wyrazy sympatii nieproszonego gościa, rozumie, że przyjaźń nie musi wiązać się z wykluczaniem kogokolwiek.

Zarówno Mama Mu, jak i Pan Wrona chcą za wszelką cenę osiągnąć własne korzyści i cele. Pierwsza pragnie udać się w podróż, a drugi pozostać na miejscu. Film ukazuje przemianę głównych bohaterów. Obserwujemy tworzenie się relacji opartej na dojrzałej przyjaźni, akceptującej potrzeby drugiej strony i różnice indywidualne. Finalnie Pan Wrona godzi się na podróż swojej przyjaciółki, a ta nie zmusza swojego przyjaciela do towarzyszenia jej w wędrówce. Ich zachowanie daje wyraz tolerancji dla odmienności potrzeb obojga przyjaciół, z jednoczesnym wyrażeniem przywiązania do siebie. W tym postrzeganiu relacji zawiera się przestrzeń na własne decyzje i wybory, zrozumienie i zaufanie. Okazuje się, że więź zyskuje na wartości w momencie rzeczywistej rozłąki. Tęsknota Pana Wrony powoduje, że decyduje się dołączyć do podróżującej Krowy. Ona zaś w tym samym czasie uświadamia sobie, że jej miejsce jest na farmie, u boku najlepszego przyjaciela, pomimo różnic, które ich dzielą. Czasem doceniamy coś wtedy, kiedy to stracimy.

Pytania: Czy zazdrość szkodzi przyjaźni? Dlaczego Pan Wrona nie chciał Bocianki w zagrodzie? Czym charakteryzowała się dojrzała przyjaźń Pana Wrony i Mamy Mu?